

LA MÀQUINA DE DAVID

Hi havia una vegada tres nens i un d'ells era inventor. Es deien Nil, David i Torek. L'inventor que era el David, va inventar una màquina que podia anar a moltes dimensions. Llavors un dia li va dir als seus amics: - Voleu viatjar amb mi a un altre món? I el Torek va contestar: - Si!! Vull anar a un món que sigui tot de llaminadures!! Llavors el David va programar la màquina i va dir: - Dues anys!!

Quant van arribar hi havia rindres de xiclet, els rius eren de llaminades i al creuar un pont de xocolata van veure un parc i van anar a jugar. Els tallegants, un de llengües, els grànols de pirulotes i els baloncians de nards. Van jugar i menjar i quant estaven tips van tornar a la màquina. Llavors el Nil va dir: - Ara em toca escollir a mi... Vull anar a un món de minerals! I van anar. Quant van arribar hi havia moltes pedres precioses de colors i cada un va agafar una del seu. I va dir el Nil: - Anem a investigar en Arbor un castell molt gran tot fet entrar a dir i era molt bonic.

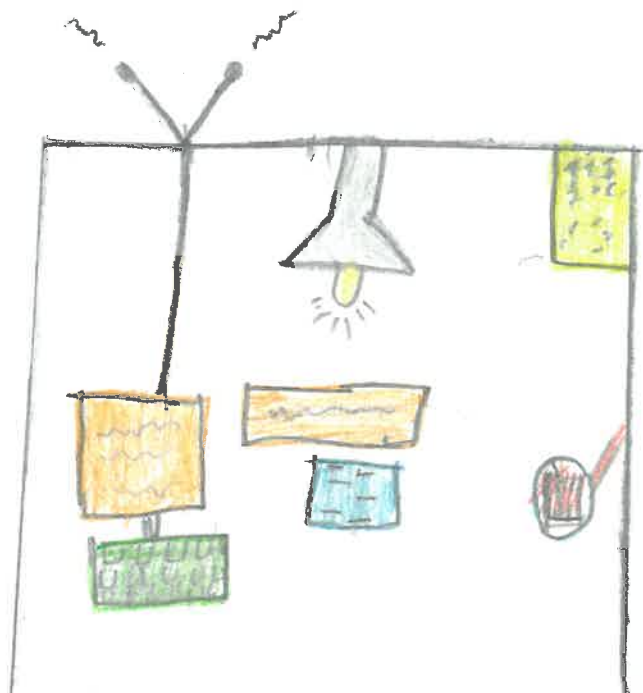
CONTE
GUANYADOR

Cicle Mitjà

Després van sortir i van tornar a la màquina i el David
va dir: - ara em toca a mi dir-vos, anirem a un món
d'animals fantàstics!. Al sortir de la màquina
van veure un gos amb quatre ales, dos orelles i una cua
de dofí i es va jugar dins d'un riu. Després van
veure un drac amb una cua de gallina i un bec que era molt
graciosa. Van caminar per un bosc i van veure
altres animals i van trobar una cova. Van entrar
un xarrellet i de dins va sortir un au Fènix. Després
de veure'l volar una estona van tornar cap a casa.
El David va muntar la màquina de tornada a
Malins de Rei. Quan van arribar ja era l'hora de
napar.

Fi

Autor: Finix

EL PLANETA DELS ORIGAMIS

Hi havia una regada un petit poble on vivia una espècie molt diferent a nosaltres: els origamis. Havien alguns fets d'una manera a uns altres fets d'una altra manera. Uns tenien volum perquè estaven fets amb molta delicadesa i altres no perquè no van conflictes de fer. Els origamis vivien molt lluny del planeta Terra i molt a prop d'un estel anomenat Origaminia.

Un dia el seu planeta es va allunyar del seu estel perquè va fer un vent terrible. Al allunyar-se el planeta de l'estel va fer que les condicions de vida dels origamis canviessin. Quan el planeta es va allunyar el clima va canviar, van començar les pluges, els huracans, ...

Els origamis que no tenien molt volum van començar a desaparèixer perquè els huracans se'ls van endur i la pluja els va defer. Els altres origamis, els fets amb més delicadesa, es van agrupar i van decidir refugiarse tots junts, havien de trobar una solució per aquest problema. Tots junts ho aconseguiran!

Després, però cap era la solució al problema. Quan un origami amb forma pingüí, va tenir una idea: va proposar construir dos rius gegants al costat del seu estel Origaminia.

CONTE
FINALISTA
Cicle Mitjà

En quatre dies van construir dos rams gegants i l'exèrcit dels origamis, dos que tenien més valor de fets, també van ajudar. Van recuperar i reconstruir dues capes, per protegir als origamis de les fortes tempestes, en el seu viatge cap al seu estel. Després de 15 dies seguint el fred, van arribar a la distància justa del seu estel. Però, encara tenien una missió! Havien de posar una roca gegant just al centre del seu planeta.

Com aconseguirien aquesta roca gegant? Per què la volien? El pingüí de la idea brillant va anar a demanar a l'exèrcit una roca gegant. L'exèrcit juntament amb el pingüí van fer un forat molt profund al centre del planeta i van col·locar la roca gegant. Així el planeta dels origamis ja no es movia mai més del costat del seu estel.

Els origamis van celebrar que el problema ja estava resolt, que les tempestes van desaparèixer i que ja podien sortir al carrer sense por de que els matés si els emportés.

Per recordar als origamis desapareguts van fer un monument.

ORIGAMI ORIGAMI NAT CONTE ACABAT!

Pingüí

EL LLORO DIÓ

El lloro Dió vivia a la selva Amazònica, amb els seus amics. Menjava fruites i li agradava veure les postes de sol des d'un arbre.

Un dia va veure un 4x4 carregat de galies i xarxes. Del cotxe, van baixar dos persones amb dards tranquilitzants i repetidament van començar a disparar. En Dió no va tenir temps de fugir i el van disparar. Quan en Dió es va despertar estava en una galia amb els seus amics en un lloc molt fosc. Quan algu va obrir la porta del contenidor van poder veure que estaven en un vaixell. Després d'estar una setmana dintre el vaixell van arribar a un port on els van carregar en un camió. En Dió i els seus amics estaven tristes perquè no sabien on eren i

anar a casa. Quan els van des-
cargar del camió els van ficar individualment
en cels. Des de allà van poder
veure el jardí "ZOO DE BARCELONA".

CONTE

FINALISTA

Cicle Mitjà

A l'enderma van veure que hi havien molts més animals de tot el món i que començava a entrar gent a visitar el Zoo.

Van passar els mesos i en Dió i els seus amics seguien tancats, i no paraven de pensar que podien fer per sortir d'allà. Però un dia en Dió va tenir una idea i va contar a tots els animals del zoo el pla.

En Dió va fingir que estava malalt, i quan el cuidador el va treure de la gal·lria per veure que li passava, el va mossegari el dit polze. El cuidador el va soltar del mal i el Dió va escapar volant a obrir les gal·lies dels seus amics. Tots els lloros van anar obrint gal·lies fins que tots els animals van quedar lliures.

Va ser una revolta tan gran que els guardes de seguretat no van poder amb ells.

i vet aquí un lloro i vet aquí una moscada, que tots els animals són lliures.

LA PRINCESA YOLANDA EN EL PARC D'ATRACCIONS

En un altre país hi vivia una princesa que es deia Yolanda, que vivia a Brasil.

Un dia es va anar de vacances a Barcelona i va anar al Tibidabo amb una amiga molt especial.

Es van pujar a moltes atraccions, però a una atracció estava un drac lector que es deia Pol, i al seu costat un nen que es deia Jordi.

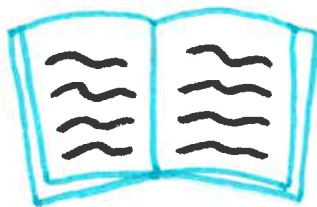
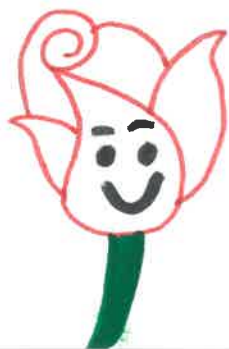
Els quatre passejaven junts sense parlar entre ells. Com que no parlaven la princesa Yolanda no decidí marxar del lloc i es va perdre i entre tots tres la van anar a buscar.

El nen, l'amiga i el drac van buscar-la i la van trobar en el tren de la Mina.

El rei estava tan agraït que els va convidar als tres al castell.

Com mostra d'agraïment els nens van portar un ram de roses a la princesa i ella els va regalar uns contes molt divertits.

Mentres anava passant el temps anaven parlant tots junts, i van ser amics per sempre més.

En una ciutat molt, molt grossa, un dia un astronauta i la seva amiga van voler anar a saturn, per explorar el planeta barceloní que hi havia. A les poques dies van anar a saturn. El nen és deia David i la nena es deia Júlia. Quan van arribar al planeta es van refugiar en una cova, l'endemà al matí en David va veure que no estava la Júlia i va anar a buscarla, com que no la va veure a fora, va anar a buscar un exot i després va anar a buscar a la Júlia, al cap d'uns minuts va sentir que algú cridava i va anar corrent cap allà, va veure que hi havia la Júlia i un extraterrestre que tenia 6 potes i 8 ulls, en David va voler lluitar i al cap de pocs minuts de començar la lluita en David va renunciar a l'extraterrestre, va saltar a la Júlia i mai més va entrar ningú en aquell planeta. Quan van arribar a la ciutat van explicar-ho tot. En David va voler canviar la seva carrera i va voler ser metge perquè volia explicar als seus pacients el que havia passat i la Júlia va voler ser professora perquè li agradaven les matemàtiques. Fí

cristina Domenech Macchia

NOH INVENIAT
SATURN

